

S. I. A. S.

L'abolició de l'Amor mercenari

pel Dr. Fèlix Martí Ibàñez

Director General de Sanitat i Assistència Social

Ramakrishna, dolç místic, apòstol abnegat de l'Hinduisme modern, pensador *Chakti* que va nodrir amb l'exemple de la seva portentosa vida el renaixement espiritual d'un poble encadenat — que trencats els seus lligams va caminar amb el front alt a la conquesta de la seva pròpia Història — va condensar el problema en una frase. Sortia del temple indi on es venerava la deessa Kali, la terrible deïtat de la Vida i de la Mort — que simbolitza tot l'existent, les forces creadores i destructores del viure, plasmades en un ídol de basalt cobert de mareselves. Surt al carrer i camina silenciós — el rostre de bronze, albes vestidures, sota el gran cel avellutat de l'Índia — i troba una hetaira rossa i sensual, que flairava a promesa i a pecat, que és insultada i apedregada per alguns brahamans fanàtics. Però ell els conté amb un gest: «Deixeu-la, respecte-la, perquè ella és també la Mare Kali!». En el llenguatge indi la paradoxa és abassegadora; perquè Kali simbolitza la vida i els éssers vivents. Esser Kali és ésser un mateix amb els altres. I Ramakrishna, estableix una fraternitat humanista, un invisible corrent d'espiritualitat entre l'home noble i ascètic i la mercenària, agermanats en la nit blava per un sentiment de comunitat.

La societat capitalista va mantenir sempre a ratlla les prostitutes. Després de crear-les, curava d'expulsar-les del seu si i llançar-les, mossegant-les els talons, la llopada udoladora del menyspreu. La literatura creada entorn de la prostituta pel capitalisme, tendia a glorificar-ne les sutzures en el millor dels casos, i presentar-la líricament dintre un abisme de perdició, al fons del qual, la flor de prostíbul es mostrava eriçada per les espines del pecat. Des de la Margarida Gautier, de Dumas, fill, a la «Lunarcito» de Maurici Dekobra, els escriptors burgesos han vingut sucant la ploma en el suc agre dolç de la seva pròpia i tèrbola sensualitat. Combatre la prostituta com va fer Carlemany, exaltar-la com Alfons Domenico de Sade, han estat mitjans contraposats d'arribar a la mateixa finalitat: Mantenir la mercenària lluny de la nostra comprensió i contribuir així a salvaguardar la «moral virginal de les burgeses» com va dir Bertrand Russell, sostenint el contrallum goiesc del prostíbul.

La Revolució ha escombrat la sembra de prejudicis i falsedats escampades per la burgesia. La tardor revolucionària arrossega les fulles seques de la sexualitat matussera d'antany amb les seves ventades i deixa net el sòl per tal que damunt d'ell avanci amb passa ràpida el nou concepte de l'Amor. La prostitució no és pas una institució indispensable, com va indicar algun sociòleg, per a canalitzar les «reaccions antisocials de l'home civilitzat», relíquia d'aquells temps en els quals l'amor anava enllaçat amb la violència i el rapt. La prostitució és la malla visible d'aquesta cadena rovellada que forma la vella moral sexual, les primeres i ocultes anelles de la qual estan submergits al fons del nostre esperit, i són la hipocresia sexual, el matusser concepte de l'erotisme, la desigualtat amorosa entre home i dona, les trabes econòmiques que a la llibertat d'estimar s'han interposat fins avui.

Nosaltres els metges, abordem ara el problema amb el nostre arsenal psicològic i terapèutic, emprant els recursos que la Psicotècnia i la Psicoteràpia ens subministren. Però en desgastar el problema de la prostitució amb una llima humanista fins deixar-lo despallat de tota faramalla retòrica,

